

**การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้น
ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร**
**People's Participation in Moto punk Solving Problems
in Mueang Phichit District**

ถนอม จินาวา¹
Thanom Jinawa

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในเขตพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร และ 2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่พักอาศัยและมีชื่อในทะเบียนราษฎรในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร จำนวน 399 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent Sample t-test , One-way ANOVA ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุในช่วง 31 - 40 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ส่วนมากมีอาชีพรับราชการ ค่าเฉลี่ยในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ไม่ได้มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร

คำสำคัญ (Keywords): เด็กแว้น; การมีส่วนร่วม; การแก้ปัญหา

Abstract

The objectives of this research were to 1. study the level of participation in solving the problems of foreign children in Mueang Phichit district and 2. compare the level of participation in solving the problems. Children in the area of Mueang Phichit District were classified by personal status. The sample group used in the study was comprised of 399 people residing in the civil registration in the area of Mueang Phichit District. Use questionnaires as a tool to collect data. The

Received: 2022-03-19 Revised: 2022-04-25 Accepted: 2022-05-06

¹ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 Traing Center of Police Region. Corresponding Author
e-mail: tjinawa@gmail.com

statistics used in the data analysis consisted of descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, and standard deviation. And inferential statistics such as Independent Sample t-test , one – way ANOVA. The study's findings revealed that the majority of respondents were female and aged between 31 and 40 years. The education level is lower than a bachelor's degree. Most of them are civil servants. The average participation of the people in solving the problem of vacant children in Mueang Phichit District The overall level is at a high level. The hypothesis testing found that gender, age, education level, and occupation did not affect public participation in solving the problem of vacant children in Mueang Phichit District.

Keywords: Children; Participation; Problem Solving

บทนำ (Introduction)

ปัญหา ‘เด็กแว้น’ เป็นอีกหนึ่งปัญหาที่สังคมไทยยังหาทางแก้ไข เมื่อกล่าวถึง ‘เด็กแว้น’ คนทั่วไปมักจะนึกถึงภาพของเด็กกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะผู้ชายที่ขี่รถจักรยานยนต์ดั่งเสียงดัง รบกวและสร้างความเดือดร้อนรำคาญบริเวณแหล่งชุมชนในเวลากลางคืน เด็กเหล่านี้มักเป็นกลุ่มที่ถูกสังคมทอดทิ้ง เป็นกลุ่มเด็กชายขอบของสังคม ฉะนั้นการที่พวกเขาเหล่านั้นออกมารวมตัวกันจึงนำไปสู่การสร้างตัวตน สร้างอัตลักษณ์ และสร้างการยอมรับกันภายในกลุ่ม นอกจากพฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์ดั่งเสียงดังรบกวนชาวบ้านแล้ว ยังมีการแข่งขันกันเองบนถนนหรือทางสาธารณะซึ่งไม่ใช่ที่สำหรับแข่งรถจักรยานยนต์ หรือมีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ข้ำร้ายอาจมีการใช้สารเสพติด ใช้อาวุธ และรวมไปถึงการค้าประเวณี ยิ่งในปัจจุบันการมีสื่อสังคมออนไลน์ยิ่งทำให้การนัดหมาย หรือการซื้อขายสิ่งของเหล่านี้ทำได้ง่ายยิ่งขึ้น

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้หลายภาคส่วนมีความพยายามที่จะแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขอย่างพื้นฐานในเบื้องต้น เช่น การกวาดขันวินัยจราจร การตั้งด่านตรวจเพื่อสกัดจับ การออกกฎหมายมาควบคุมทั้งตัวผู้ขับขี่และผู้ปกครอง การมีมาตรการที่เข้มข้นขึ้นหลังการจับกุมอย่างการยึดของกลาง การนำไปอบรม การนำไปปรับทัศนคติ หากก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเด็ดขาด ข้ำร้ายยังขยายไปสู่ความรุนแรงด้านอื่นๆ อาทิ การมีเพศสัมพันธ์แบบฉวยและฉวยไม่ปลอดภัย การเสพ ซื้อ และจำหน่ายยาเสพติด การใช้อาวุธเพื่อต่อสู้กันระหว่างกลุ่ม รวมถึงการก่ออาชญากรรมต่าง ๆ งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นอีกหนึ่งแนวคิดที่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและเพื่อให้ประชาชนได้รู้จักป้องกันตนเอง ครอบครัว ให้รอดพ้น

จากอาชญากรรมและอุบัติเหตุต่างๆ ตลอดจนให้ความสนใจในกิจการของตำรวจ ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการแจ้งข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่การป้องกันอาชญากรรมและปัญหาอื่นๆ ยิ่งขึ้น โดยกระตุ้นให้ประชาชนมีความตระหนกอยู่เสมอว่าปัญหา

เหล่านี้นั้นเป็นปัญหาของสังคมที่ทุกคนต้องร่วมแรงร่วมใจกันช่วยกันแก้ไข และไม่ถือว่าเป็นภาระหน้าที่ของตำรวจฝ่ายเดียว ซึ่งในปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดพันธกิจในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมโดยส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน และท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหาและยุทธศาสตร์การควบคุมอาชญากรรมให้อยู่ในระดับที่ไม่กระทบต่อการดำเนินชีวิตอย่าง ปกติสุขของประชาชน และส่งเสริมให้มีกิจกรรมชุมชนเข้มแข็ง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา อาชญากรรมชุมชน ให้เกิดความเหมาะสมกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมและทันต่อการเปลี่ยนแปลง ของสังคม

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่ถูกหยิบยกมาสนใจ เพราะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม ทั้งนี้ เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชนจะเป็นกลไกอันสำคัญในการก่อให้เกิดความเชื่อมั่นและ มั่นใจว่าการกระทำใด ๆ ที่ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง จะทำ ให้เกิดความโปร่งใสในกิจกรรมต่าง ๆ อีกทั้งยังสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยประชาชน ฉะนั้น เมื่อเกิดปัญหาใด ๆ ขึ้นในสังคมหากมีการร่วมมือกันโดยประชาชนของกลุ่มนั้น ๆ ในการเข้า มาเพื่อมีส่วนร่วมในการช่วยกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ย่อมสามารถที่จะหาทางออกในทางที่ดีได้ เพราะ จะเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับแก่ประชาชนในสังคมนั้น ๆ ปัจจุบันประเทศไทยได้ให้สิทธิแก่ ประชาชนเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญปี พุทธศักราช 2540 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการเมืองและในด้านอื่น อันเป็นหลักการที่ก่อให้เกิดบทบัญญัติในการมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปีพุทธศักราช 2560 ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เพิ่มบทบัญญัติ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรมไว้ในส่วนที่ 5 มาตรา 81

ผู้วิจัยในฐานะรับราชการตำรวจ และอาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร จึง เล็งเห็นปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ และตระหนักถึงความสำคัญของหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน จึง สนใจวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร โดยจะทำการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ต่อการแก้ไข ปัญหาเด็กแว้น และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้เกิด ประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อชุมชนและหน่วยงานที่รับผิดชอบ พร้อมทั้งสามารถนำผล การศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการผลักดันนโยบาย สำหรับการพัฒนาการบริหารงานของสถานี ตำรวจภูธรเมืองพิจิตรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อ ประชาชนในพื้นที่ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในเขตพื้นที่อำเภอเมือง พิจิตร

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมือง
พิจิตร

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) มี
ขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่พักอาศัยและมีชื่อในทะเบียน
ราษฎร ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร จำนวน 108,142 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่พักอาศัยและมีชื่อ
ในทะเบียนราษฎร ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร โดยทำการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย
(Random Sampling) และกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของยามานะ(Yamane)
ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ .05

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่มีโครงสร้างเกี่ยวกับเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วม
ร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร สร้างแบบสอบถาม
(Questionnaire) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการ
แก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามนี้ โดย
ทำการศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม
โดยแบ่งส่วนประกอบของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และ
อาชีพ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อคำถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไข
ปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร จะใช้เป็นตัวแปรตาม (Dependent variable)
เป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต(Likert) 5
ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ตามประเด็น
3 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ ด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจ
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด ให้ประชาชน
เสนอแนะตามความคิดเห็นส่วนตัวเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็น
เครื่องมือในการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอ
เมือง จังหวัดพิจิตร ซึ่งมีวิธีการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ โดยศึกษาข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาลูกแว่น จากตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดเนื้อหาและตัวแปรของคำถามในแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม เพื่อสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาในประเด็นที่ต้องการศึกษาและมีลักษณะข้อคำถามที่เข้าใจง่ายและทุกคนสามารถให้ข้อเท็จจริงในการตอบคำถามได้

ขั้นตอนที่ 3 สร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนที่ 2 แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างเรียบร้อยแล้วนั้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อขอความเห็นชอบ ทั้งในประเด็น ด้านเนื้อหาสาระของข้อคำถาม โครงสร้างของคำถาม ภาษาที่ใช้ และตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามดังกล่าว โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (Item Objective Congruence Index : IOC) โดยต้องได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไปทุกข้อ

ขั้นตอนที่ 4 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามประเด็นข้อแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ โดยทำการแก้ไขภาษา เนื้อหา ข้อคำถามให้กระชับได้ใจความและตรงประเด็นเพื่อให้แบบสอบถามมีเนื้อหาที่กระชับ ชัดเจน ตรงประเด็น และเข้าใจง่ายสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอนที่ 4 แล้วนั้น ไปขอความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามดังกล่าว และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (Item Objective Congruence Index : IOC) โดยต้องได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไปทุกข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับประชาชนที่พักอาศัยและมีชื่อในทะเบียนราษฎรนอกพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .951

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่พักอาศัยและมีชื่อในทะเบียนราษฎรในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร จำนวน 399 คน โดยผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยกำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามภาคสนามเป็นเวลา 1 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2565

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการออกแบบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นการบรรยายของข้อมูลด้วยสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation :

SD) ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับวุฒิการศึกษา และอาชีพ ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตรโดยการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยออกเป็นช่วง

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เป็นการใช้ค่าสถิติวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ในการเปรียบเทียบความแตกต่างในประเด็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับวุฒิการศึกษา และอาชีพ เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Independent Sample t-test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และใช้การประมวลผลความแปรปรวนทางตรง (One-way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม

ผลการวิจัย (Research Results)

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร” มีดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 และเป็นเพศชาย จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1

2) จำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 31 – 40 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 อายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

3) จำแนกตามระดับวุฒิการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 ปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 และจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

4) จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมามีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 มีอาชีพอื่น ๆ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 และมีอาชีพค้าขาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร โดยรวมและรายด้าน มีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร จำแนกตามตัวแปรโดยรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมาก โดยเรียงลำดับระดับการมีส่วนร่วมจากมากไปน้อยได้ดังนี้

ด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่โดยเริ่มจากภายในครอบครัว เช่น ไตร่ตรองถึงความจำเป็นก่อนซื้อรถจักรยานยนต์ไว้ใช้ภายในครอบครัว คำนึงถึงปัญหาที่อาจจะเกิดตามมาภายหลังหากซื้อรถจักรยานยนต์แล้ว หมั่นสังเกตพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ของลูกหลานภายในครอบครัว หลีกเลี่ยงไม่ให้ลูกหลานใช้รถจักรยานยนต์เพียงลำพัง ฯลฯ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82

ลำดับต่อมา คือ มีส่วนร่วมในการแนะนำให้เพื่อนบ้านและคนในครอบครัวเป็นหูเป็นตา ช่วยกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นในละแวกบ้านที่อาจมีพฤติกรรมเสี่ยงกลายเป็นเด็กแว้น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีส่วนร่วมในการชักชวน/ประชาสัมพันธ์เพื่อนบ้านและคนในครอบครัวให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้น การรวมกลุ่มของเด็กแว้น และการแข่งรถกันของเด็กแว้นบนถนนสาธารณะ ฯลฯอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 การมีส่วนร่วมในกรณีเมื่อพบเห็นเหตุการณ์ที่มีแนวโน้มไปในทางที่กำลังจะมีการแข่งรถของเด็กแว้นบนถนนสาธารณะ ได้ใช้โทรศัพท์แจ้งเหตุไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 การมีส่วนร่วมในการติดตั้งจุดตรวจตู้แดงของเจ้าหน้าที่ตำรวจในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ตามลำดับ

2. ด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร/เบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ในกรณีเกิดเหตุการณ์รวมกลุ่มของเด็กแว้นในชุมชน หรือการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 การมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนที่เส้นทางการหลบหนีของกลุ่มเด็กแว้น และจุดรวมตัวของกลุ่มเด็กแว้นในชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 การมีส่วนร่วมในการอำนวยความสะดวกให้ที่พักรถตรวจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการออกตรวจในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 การมีส่วนร่วมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำข้อมูล ประวัติบุคคลของเด็กแว้นในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนอุปกรณ์ในการออกตรวจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น ไฟฉาย เสื้อสะท้อนแสง ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28ตามลำดับ

3. ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการให้บริการประชาชนดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีภายในชุมชน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 การเข้าร่วมชุดรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้านกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการสอดส่องดูแล ตรวจตราเฝ้าระวังชุมชน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 การมีส่วนร่วมในการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม/รณรงค์ป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นและการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะ เช่นอบรมวินยจราจร โครงการอาสาตำรวจบ้าน ฯลฯ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 การเข้ารับการฝึกอบรมในโครงการต่างๆของสถานีตำรวจ และได้ร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาเด็กแว้น อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยการแสดงความคิดเห็นผ่านตู้รับฟังความคิดเห็นของสถานีตำรวจ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับวุฒิการศึกษา และอาชีพ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้น ในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร จำแนกตามเพศ เป็นดังนี้ เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 อยู่ในระดับปานกลาง และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า เพศชาย ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.67 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.37 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ เพศหญิง พบว่า ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.62 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.39 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตรจำแนกตามอายุ เป็นดังนี้ อายุต่ำกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 อยู่ในระดับมาก ช่วงอายุ 31 – 40 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57อยู่ในระดับมาก และอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.70อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 อยู่ในระดับมาก และด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.59อยู่ในระดับมาก ตามลำดับช่วงอายุ 41 – 50 ปี ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.62 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 อยู่ในระดับมาก และด้านการสนับสนุนกิจการของ

ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.53 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ อายุมากกว่า 51 ปีขึ้นไป ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.67 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 อยู่ในระดับมาก และด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.56 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร จำแนกตามระดับวุฒิการศึกษา ระดับวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 อยู่ในระดับปานกลาง ระดับวุฒิการศึกษาปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 อยู่ในระดับมาก ระดับวุฒิการศึกษาปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 อยู่ในระดับมาก และระดับวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาโทด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.60 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 อยู่ในระดับมาก และด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.40 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับวุฒิการศึกษาปริญญาโทด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.80 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 อยู่ในระดับมากและด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.46 อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.57 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 อยู่ในระดับปานกลางและด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.28 อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับระดับการศึกษาปริญญาตรี ด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.70 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 อยู่ในระดับมากและด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.61 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร จำแนกตามอาชีพ อาชีพรับราชการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 อยู่ในระดับมาก อาชีพค้าขาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 อยู่ในระดับปานกลาง อาชีพประชาชนทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และอาชีพอื่นๆมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าอาชีพรับราชการด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 อยู่ในระดับมาก และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับอาชีพค้าขาย ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.65 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ

4. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่
อำเภอเมืองพิจิตร ที่มีเพศ อายุ ระดับวุฒิการศึกษา และอาชีพต่างกัน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

2.สมมติฐานที่ 2 ประชาชนอำเภอเมืองพิจิตร ที่มีอายุต่างกัน การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน ต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ ด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้ง 3 ด้าน พบว่า อายุที่ต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ไม่แตกต่าง

3.สมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนอำเภอเมืองพิจิตร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ ด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้ง 3 ด้าน พบว่า ระดับการศึกษาต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ไม่แตกต่างกัน

4.สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนอำเภอเมืองพิจิตร ที่มีอาชีพต่างกัน การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน ต่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ ด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และด้านการ

ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้ง 3 ด้าน พบว่าอาชีพต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร มีประเด็นที่ค้นพบควรแก่การอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร พิจารณาเป็นรายด้านได้ดังนี้

1) ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ ในการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีส่วนร่วมในการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่โดยเริ่มจากภายในครอบครัวตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 มีส่วนร่วมในการแนะนำให้เพื่อนบ้านและคนในครอบครัวเป็นหูเป็นตาช่วยกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นในละแวกบ้านที่อาจมีพฤติกรรมเสี่ยงกลายเป็นเด็กแว้น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 มีส่วนร่วมในการชักชวน/ประชาสัมพันธ์เพื่อนบ้านและคนในครอบครัวให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้น การรวมกลุ่มของเด็กแว้น และการแข่งรถกันของเด็กแว้นบนถนนสาธารณะ ฯลฯ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 มีส่วนร่วมในกรณีเมื่อพบเห็นเหตุการณ์ที่มีแนวโน้มไปในทางที่กำลังจะมีการแข่งรถของเด็กแว้นบนถนนสาธารณะ ได้ใช้โทรศัพท์แจ้งเหตุไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 และมีส่วนร่วมในการติดตั้งจุดตรวจดูแลของเจ้าหน้าที่ตำรวจในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ตามลำดับ

2) ด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร/เบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ในกรณีเกิดเหตุการณ์รวมกลุ่มของเด็กแว้นในชุมชน หรือการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 มีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนที่เส้นทางการหลบหนีของกลุ่มเด็กแว้น และจุดรวมตัวของกลุ่มเด็กแว้นในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 มีส่วนร่วมในการอำนวยความสะดวกให้ที่พักระยะตรวจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในการออกตรวจในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 มีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำข้อมูล ประวัติบุคคลของเด็กแว้นในชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และมีส่วนร่วมในการสนับสนุนอุปกรณ์ในการออกตรวจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น ไฟฉาย เสื้อสะท้อนแสง ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ตามลำดับ

3) ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณา

เป็นรายชื่อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการให้บริการประชาชนดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีภายในชุมชน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เข้าร่วมชุดรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้านกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการสอดส่องดูแล ตรวจตราเฝ้าระวังชุมชน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 มีส่วนร่วมในการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม/รณรงค์ป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นและการรวมกลุ่มแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะ เช่นอบรมวินัยจราจร โครงการอาสาตำรวจบ้าน ฯลฯ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เข้ารับการฝึกอบรมในโครงการต่างๆของสถานีตำรวจ และได้ร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาเด็กแว้น อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยการแสดงความคิดเห็นผ่านตู้รับฟังความคิดเห็นของสถานีตำรวจ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร จำแนกตามข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากไม่ว่าจะเพศชายหรือเพศหญิงทุกคนต่างมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ จึงทำให้เพศไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากทุกช่วงอายุต่างมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ไม่มากนักน้อย เนื่องจากต่างก็เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาเด็กแว้นที่อาจส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคม จึงทำให้อายุไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากประชาชนไม่ว่าจะมีการศึกษาระดับใดต่างก็เล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ จึงทำให้ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากไม่ว่าจะมีอาชีพอะไร ทุกคนต่างมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ไม่มากนักน้อย เนื่องจากต่างก็เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาเด็กแว้นที่อาจส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม จึงทำให้อาชีพไม่ได้มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร ด้านการป้องกันการเกิดปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ ด้านการสนับสนุนกิจการของตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้วิจัยขอเสนอแนะในภาพรวมสำหรับการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในลำดับต่อไป กล่าวคือ จากการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ระดับวุฒิการศึกษา และอาชีพ ต่างก็ไม่ได้มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่อำเภอเมืองพิจิตร เพราะทุกคนต่างก็เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่ว่าเป็นปัญหาที่อาจจะส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ไม่ว่าจะในทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความร่วมมือของประชาชนที่มีต่อการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในแต่ละพื้นที่ เพื่อนำแนวทางแต่ละพื้นที่มาปรับปรุงแก้ไข หรือแสวงหาความร่วมมือของประชาชนต่อไป
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่
3. ควรมีการศึกษารูปแบบกิจกรรมที่สร้างสรรค์ที่มีประสิทธิผล ส่งผลให้ประชาชนเข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเด็กแว้นในพื้นที่

เอกสารอ้างอิง (References)

- พัทธนันท์ คงทอง. (2556). พฤติกรรมการขับซิ่งรถจักรยานยนต์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดจากการขับซิ่งรถจักรยานยนต์: กรณีศึกษาชุมชน ตำบลท่ามิหรำ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร. *วารสารศรีนครินทร์วิจัยและพัฒนา* (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 5(9), 56.
- รณกฤต มารยาทตร์. (2558). ประสิทธิภาพการนำนโยบายปราบปรามการแข่งขันรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาถนนประเสริฐมนูกิจ (เกษตร-นวมินทร์). วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สิริอร นิยมเดช. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินกิจกรรมตามโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ปี 2555 บ้านหนองอ้อ หมู่ 3 ตำบลมะขาม อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี. รายงานการวิจัย. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรนิตย์ บุณนาค. (2555). การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน : กรณีการแข่งขันรถบนถนน. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยยุติธรรม.

